

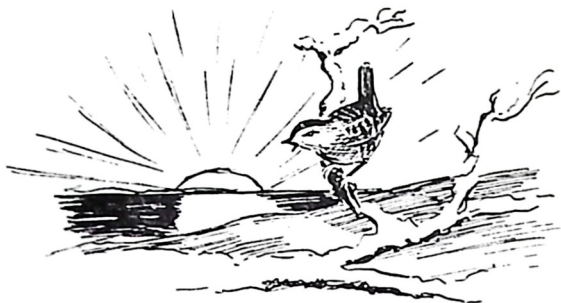
PIGESPEIDERNE

DET DANSKE PIGESPEIDERKORPS

NR. 1 * JANUAR 1948 * 31. AARGANG

72

Gærdesmutteren

*I Graven gik det gamle Aar
med Logn og Pjalter, Skam og Kaar.
Det unge Gry mod Rosensky
af Havet svinger sig paany.*

*Nu vender om den sunkne Sol
og flytter til vor Strand sin Stol.
Det gamle Spil! Hvor gerne vil
vi haabe Haabet en Gang til!*

*Ved Solhvervstid vor mindste Fugl
foruoven flyver fra sit Skjul,
Kong Gærdesmut, med Halestrut,
forkynder: Mørketid er slut!*

*Hør Nordens kække Kolibri,
som Musepib den stemmer i!
Men liden Mand med spæd Forstand
kan gale for det ganske Land.*

*Den pifter jo, at Toget gaar!
Stig ind! Vi holder ej for Vaar!
Det lille Liv som Lok'motiv
har spændt sig for — Ohøj, Ohiv!*

*Du Mand fra Norden! Tag os med
til Sommerdagens Frydested!
Vi tror i Kor, naar nogen tror —
giv os igen den grønne Jord!*

*Ak, knyt Dig til de gamle Ting!
De holder ud, de gaar i Ring.
Nu Dagen trang — nu lys og lang ...
Giv Dig i Aarets Vold med Sang!*

Johannes V. Jensen.

Kære Spejdere!

Jeg har prøvet at skrive jer en ny Sang, som I finder længere inde i Bladet. Det er en Sang, som har ligget mig paa Sinde i længere Tid, fordi man gerne sommetider vil sige Tingene paa en ny Maade, en anden Maade. Versene omhandler et Emne, jeg har talt med jer om saa tidt, fordi det er saa vigtigt, og naar jeg tager det op igen, er det ogsaa fordi dette Blad er det første, vi faar i det nye Aar, og 1948 er endnu saa ubrugt og saa langt, at der kan naaes dejligt meget i det.

Det staar ikke godt til i Verden. Den glade Fred, som vi haabede paa efter Krigens Aar, kom ikke, som vi blaaøjet haabede. Aviserne er saa fulde af Ufred, ikke mindst for den, der endnu nøjes med at læse Overskrifterne. Men unge Mennesker skal tro paa, at det hele kun er en Overgang, at der kommer noget bedre og ganske anderledes dejligt om nogle Aar. Det er vigtigt, at vi tror paa det, ikke alene for vort eget private lille daglige Humørs Skyld, men ogsaa fordi det virkelig for ramme Alvor spiller en Rolle, om vi staar sammen og vil noget godt og bedre.

Alverdens Atombomber, Gasarter og Rædsler betyder ingenting, hvis Mennesker vil Fællesskab, vil Samdrægtighed. Tænk bare paa din egen lille Patrulje, tænk paa, hvor dejligt der var i den, naar I glemte lidt af jeres egne smaa Fornemmelser og Forkælelse og arbejdede paa en Helhed. I har allesammen oplevet det, alle de vaagne iblandt jer. Og tænk paa de Tropsture og -lejre, der var gode, fordi Patruljerne igen arbejdede godt sammen og vilde saa meget. I kender det hjemmefra, hvordan en enkelt sur kan ødelægge hele Familiehumøret, I kender det fra Skolen, hvor lidt der skal til for at ødelægge noget, der var begyndt saa godt. Det enkelte Menneske betyder noget i Sammenhængen i Fællesskabet, hun er ikke bare en død Mursten.

Det enkelte Menneskes Indsats er indtil Trivialitet sammenlignet med Ringene i Vandet, der breder sig mere og mere, hvilket ikke gør Sammenligningen mindre træffende.

Lad os da med Fortrøstning og godt Humør hjælpe hinanden at bære det nye Aar bedre frem!

Annesofie.

PIGESPEIDERNE

UDGIVET AF
DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS

REDIGERET AF
ANNESOFIE HERMANN

Nytaarstale til de københavnske Divisioner ved en Parade paa *Rosenborg Eksercerplads*

Blaamejser, smaa og store Spejdere!

Det er mig en stor Glæde at tale til jer her i Dag, fordi I er Spejdere, og jeg er Spejder. Begge Dele synes mig af stor Betydning.

Naar man har meget paa Sinde, er 5 Minutter kort Tid at tale i, og det er vanskeligt at tale baade til smaa og store, naar man ikke som H. C. Andersen ejer Evnen til at fortælle et straalende Eventyr for de smaa, indeholdende Alverdens Livsvisdom for de store.

Jeg maa altsaa prøve at tale paa en anden Maade til jer. Jeg vil saa gerne, at I maa føle, at jeg ikke bare taler til en Flok, men til hver enkelt af jer.

Jeg tillægger Spejderbevægelsen saa stor Betydning som en Hjælp til at finde ind til Kernen i Tilværelsen. — Naar man er 8 Aar, spekulerer man ikke paa Tilværelsens Kerne; men I forstaar alligevel godt, hvad jeg mener, naar jeg siger, at Spejderbevægelsen er en Hjælp til at finde frem til de værdifulde og varige Ting i Livet.

Vi er sikkert blevet Spejdere paa meget forskellig Maade: Nogle er blevet det for det gode Kammeratskabs Skyld, nogle har følt sig tiltalt af det raske Friluftsliv, og andre igen er maaske blevet lokket af de mange morsomme Spejderfærdigheder, og endelig er der maaske nogle af jer, der, selv før I blev Spejdere, anede, at der laa noget andet og mere bagved end disse Ting, nemlig store Idealer, — en Stræben efter det gode og rigtige.

Det gør ikke saa meget, af hvilken Grund I blev Spejdere. Det, det kommer an paa, er, hvad I fik ud af Spejderlivet, eller hvad Spejderbevægelsen fik ud af jer, saadan kunde man ogsaa vende det om.

Baden-Powell var en saa storslaet Opdrager, fordi han ikke alene saa Menneskenes rige Muligheder, men ogsaa forstod, hvordan man kunde hjælpe Børn at udnytte disse Muligheder. Han saa, at de maaske blot trængte til lidt Hjælp til at komme igang.

De værdifulde og varige Ting, som jeg talte om, det er netop noget af det, der fik jer til at blive Spejdere. I har selv følt, hvad godt Kammeratskab og Sammenhold betød i en vanskelig Situation. Endnu rigere er det varige Venskab.

Og saa er der Livet i Naturen, dens Skønhed, Frødhed, dens brogede Mangfoldighed, dens store Linier. Maaske er det vanskeligt at udtrykke, hvad det er, Livet i Naturen giver os; men I kender alle fra Friluftslivet, fra Sommerlejrens Følelsen af at blive et bedre Menneske.

Alle de praktiske Færdigheder, den teoretiske Viden! Det giver Selvtillid at være dygtig, at føle, at man kan klare de Opgaver, der stilles en, og man faar saa meget mere ud af Tilværelsen, naar man er vaagen og ved Besked om mange Ting.

Der var Vanskeligheder undervejs. Mange Ting maatte gøres om og om igen, meget maatte man slide sig til. Man fik Brug for Udholdenhed, Taalmodighed, Selvdisciplin. Man lærte at bøje af for andre, at tænke paa det fælles Bedste, lærte at se andres Synspunkter. Man opdagede pludselig en Dag, at man gik og opdrog paa sig selv og frivilligt paatog sig Opgaver, man ikke før fandt tillokkende.

Men selv om I bliver dygtigere og lærer at klare mange Vanskeligheder, saa har I maaske alligevel ofte en For-

nemmelse af, at det, I siger og gør, ikke rigtig tæller, fordi I kun er Enere. Til jer vil jeg fortælle, hvad Baden-Powell har sagt: En Nations Karakter er ikke den, som nogle faa af dens Ledere har; men den Karakter, som Flertallet af Landets Borgere besidder.

I er Danmarks Borgere! I er Danmarks Fremtid!

Saadan ogsaa i det Korps, I tilhører: Korpsets Karakter og Aand er den, som I giver Udtryk for.

I og alle jeres Kammerater er Korpsset!

Og selv om I er smaa, kan I godt se længere ud i den

store Verden, og se, at I er Mennesker og Medmennesker i en Verden, der lider, fordi den ikke kan finde sig selv.

Hvis I synes, at I er begyndt at finde jer selv og kan se nogle af de værdifulde Ting i Tilværelsen, saa skal I give dem videre til den Kreds, I tilhører: jeres Familie og Venner, og derfra vil jeres Forstaaelse brede sig som Ringene paa Vandet.

Det skal være mit Nytaarønske til jer, at I maa evne at sprede Godhed og Forstaaelse mellem Mennesker.

Godt Nytaar, Allesammen!

Lis Starcke.

Souschefen, Märta Stjernswärd

KENDER DU

Divisionscheferne?

Enhver 3. Kl. Spejder skal kende Korpsets Inddeling, Spejderantal samt Chefernes Navne. Men hvor meget mon den enkelte af jer ved om Korpsets 32 Divisioner og Divisionschefer?

Nu vil vi i hvert kommende Blad fortælle lidt om Divisionscheferne, og lade dem fortælle lidt om deres Dagligliv, og om hvad deres Spejderliv betyder for dem. For mon det ikke er gaaet dig paa den Maade, at du synes, at en Divisionschef er noget meget fjernt, er en Person, du slet ikke kender ret meget til? Jeg tror det. Men nu skal du prøve paa at lære dem at kende; maaske kan ogsaa du en Dag blive Divisionschef . . .

Hvor mange af jer ved mon, at Souschefen i det danske Pigespejderkorps, *Märta Stjernswärd*, tillige er Divisionschef? — det er hun og endda for den første Division, vi skal besøge: Amager Divisionen.

I Aar fejrer den ældste af Amager Troppene sit 10-Aars Jubilæum — 10 Aar er da ogsaa en Alder. — Troppen hørte dengang, den blev stif-

tet, under Københavns Division, der jo er en af de ældste i Landet; men da der blev lavet en anden Divisionsordning for Korpsset, blev Amager-troppen en selvstændig Division fra 1. September 1940 og omfatter i Dag 382 Spejdere i 6 Troppene.

Märta har et langt og virkerigt Spejderliv bag sig; som Barn var hun Spejder i Sverige, men da hun kom i 15-Aars Alderen, „gad hun ikke mere“, som hun selv siger. Hendes Moder syntes derimod, at hun skulde paa Spejderskolen i Korinth, og meget mod sin Vilje kom Märta ogsaa dertil i 1925. Der oplevede hun forresten at have Spejderchefen Elisabeth Flagstad og sin nuværende Divisionschefskammerat Ingse til Lærerinder!

Paa Spejderskolen blev den modvillige og uinteresserede Spejder ganske forandret ved Elisabeth Flagstads Forstaaelse og hele Aanden og Atmosfæren paa Skolen, og der blev Grunden lagt for Märtas senere Spejderindstilling.

Märta er uddannet som Gymnastiklærerinde og Massøse og har bl. a. haft Stilling i Bruxelles. I nogen Tid var hun nu ude af Spejderarbejdet, indtil hun igen i 1930 kom til Spejderskolen som Lærerinde selv og underviste i Fransk og Gymnastik. Imidlertid syntes hun ikke om udelukkende at være „professionel“ Spejder og kom derfor til København og fik en Stilling paa Landbohøjskolen som Sekretær paa et af Institutterne.

Hvis du spørger hende, hvordan det nu var ikke mere at være „Heldagsspejder“, og om hun ikke savnede det, saa tror jeg, hun vil svare dig det samme, som hun sagde til mig: „Man skal ikke kun være Spejder, saalænge man har Uniformen paa, men sandelig ogsaa naar man lægger den. Ogsaa ude paa Landbohøjskolen kunde jeg

bruge Spejderfærdighederne. Jeg kan f. Eks. huske det første store Dyrskue paa Bellahøj, hvor mange af de Institutioner, der er knyttet til Landbruget, skulde lave en Udstilling. Ogsaa vor Afdeling skulde være med, og vi fik Plads i et stort Telt — ganske vist ikke saadan et, som vi kender fra Lejrene, men et rigtig stort Markeds- eller Cirkustelt. Der var nogle, der følte sig lidt ilde tilpas, for det baade trak ind gennem Sprækkerne, og det var jo ogsaa saa uvante Forhold at arbejde under, men jeg kunde ikke andet end at føle mig „hjemme“, for jeg „var jo Spejder“.

Naar man nu er Souschef, hvordan faar man saa Tid til Divisionsarbejdet, og hvad betyder det saa tillige at være Divisionschef?

„Det betyder endnu mere for mig, for Korpsarbejdet bliver mere haandgribeligt for mig gennem Divisionsarbejdet; det er jo ellers de store Linier, vi følger i Korpsets Arbejde, hvor vi arbejder med Planerne i store Træk. Jeg kommer i direkte Kontakt med Førerne gennem det maa nedlige Førermøde i Divisionen, og jeg holder af engang imellem at mødes med Patruljeførerne til Møder eller holde Turneringer for alle Spej-

dere i Divisionen. Der er jo det, at selv om det er Førerne, man mødes oftest med, saa er det alligevel hele Tiden Spejderne, man har i Tankerne.“

Märta er født og har levet det meste af sit Liv paa Landet. Hendes Øjne lyser af Glæde, naar hun taler derom; hun tog til Landbohøjskolen, fordi det kunde minde hende lidt om Landet, naar hun hørte Køerne brøle eller Hestene vrinske derude, og naar hun i Dag sidder i sin Stue i Pigespejderhuset, hvor hun bor, gaar det igennem hele hendes Væsen, at hun er en frisk og energisk Divisionschef, der vil være lige saa stolt af de Præmier, hendes Division kan tage hjem som af sine Ridepræmier.

Märta holder af og samler paa gamle Ting, og hendes Stue bærer Præg af hendes Interesser derfor. Hun læser saa meget, hun kan faa Tid til: aktuelle eller historiske Bøger og ind imellem Digte, og i Efteraaret var Märta baade i England og i Belgien og har glædet os med at bringe nye Spejderindtryk hjem til Korpsen og sin Division.

Sally.

Patruljelejerne medfører, at vi nu skal til at tænke lidt paa Patruljens Udstyr. I de fleste Troppe er et samlet Tropsudstyr vel nok det almindeligste, og naar nu alle Troppens Patruljer skal til at laane heraf, vil det være nyttigt og praktisk, om man ordner sig saaledes, at Tropsudstyret mærkes med Nr. eller Totem, og hver Patrulje altid benytter de samme Genstande. Hver Patrulje har derved Ansaret for de Ting, de laaner, og det vil være nemmere at finde Synderne i Tilfælde af misrøgtede Telte, Kogekar o. s. v. Dette kunde lyde, som om Tropsføreren havde Mistillid til sine Patruljer, og det var ikke netop Meningen, men det sker virkelig af og til, at man, som Tropsfører, opdager et Telt, som ikke er helt i Orden, og hvem har nu brugt det sidst, for det var jo dem, som skulde have bragt det i Orden igen.

Er Teltene derimod mærkede med Nr., og ved man, at det altid er Falkepatruljen, som bruger Telt Nr. 2, saa

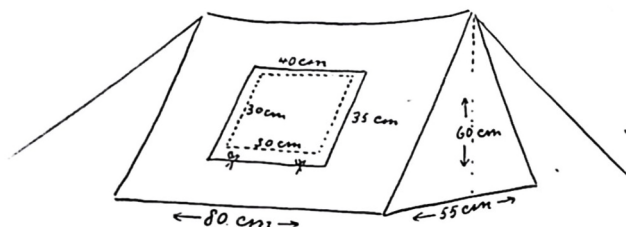
er det ikke nødvendigt at sætte et Undersøgelsesapparat i Gang, for saa følger det af sig selv, at Falkepatruljen ogsaa sørger for, at Skaden udbedres.

Mærk Patruljens egne Ejendele med Patruljens Totem, men sørg ogsaa for, at der foruden dette tillige er et Stednavn eller Adresse. Der findes jo mange Falke- og Stjernepatruljer i Landet.

Teltet er det tungeste af jeres Udstyr, og det deler I ud mellem Patruljens Spejdere, saa en faar selve Teltet, en anden Underlaget, en tredje Stængerne, Plokker o. s. v. Af Sækkelærred kan I lave Poser til hver enkelt Del; naar I skal paa Patruljetur, er det ogsaa nemt at gribe hver sin Pose.

Køkkentelt er der jo ikke noget, der hedder i en lille, rask Week-end-Lejr, men er I en stor Patrulje, er det nødvendigt at have et lille „Spisekammer“ med. Naar det bliver Tider dertil, vil Depotet føre dem. Men maaske er

I saa heldige at kunne faa Fingre i en Stump Sejldug eller et gammelt udtjent Telt, som kan skæres til i de Maal, som Fig. 1 viser. Til et saadant „Sytoj“ maa I have en speciel Naal og Traad, som faas hos en Sejl- eller Saddelmager.

Stængerne til Teltet kan laves af Rundstokke, de skal være 45 cm.

Til dette lille Køkkentelt syes en Pose, som ogsaa kan rumme Plokke, Barduner og Stænger.

Enhver Patrulje ønsker et Kogesæt som rummer „alt i eet“. Hertil laver man ogsaa et Overtræk af Sejldug eller Sækkelærred. Et Stykke klippes til, saa det passer til Kogesættets Højde, en Cirkel, som passer til Bunden, det lange Stykke rynkes til Cirklen, Løbegang syes foroven, en Snor trækkes i, og Betrækket som skærmer mod Berøring med den, maaske sorte Gryde, er færdig.

Naar jeg nu fortsætter med at tale om Poser, tror I maaske, at jeg er en ældre Aargang, der lige netop er over „Æskeperioden“, og nu har en „Posedille“.

Det er dog kun mange Aars Erfaring, der faar mig til at give jer denne „Posesnak“.

Poser er gode til mange Ting. I maa ogsaa tænke paa en hygiejnisk Maade at opbevare jeres Madvarer paa. De Poser, man køber f. Eks. Kolonialvarer i, holder ikke til ret meget. Sukkeret bliver fugtigt, Poserne revner, Havregrynene drysser ud af Pakningen. Stedet omkring jeres Køkkentelt viser tydeligt gennem „Spildet“, hvad Spisekammeret indeholder, og Markens og Skovens Mus vil finde det storartet af jer, saadan at udlægge Spor.

Af tæt Lærred syer I smaa Poser, som passer i Størrelsen til det Sukker, Mel, Gryn o. s. v., I skal bruge i en Week-end-Lejr, de maa mærkes udenpaa om Indholdets Art.

En større Pose beregner I til Brød, den maa gerne være rigelig.

Naar I drager af Sted til Lejrpladsen, lægger I de omtalte Poser yderst i Rygsækken. Den, hvor I skal proviantere tager I Poserne frem og anbringer Varerne deri med det samme. Især for Brødets Vedkommende, hvor man altid faar utilstrækkeligt Papir, er dette det mest renlige.

Naar I anbringer Madvarerne i „Spisekammeret“, skal I huske paa ikke at lægge dem direkte paa Jorden.

Dersom I nu er Ejere af det før omtalte Kogesæt, er der maaske en af Gryderne, I ikke skal bruge; i den anbringer I de tørre Kolonialvarer. Brød og Kød kan ligeledes anbringes i Kogekar Natten over, eventuelt med en tung Sten paa Laaget.

Kødvarer kan ogsaa anbringes paa en Tallerken, ombindes et Fluenet og hænges op i et Træ.

Grønsager kan lægges i en Vandspand og hænges op. Men Tingene maa hænges frit fra Grene.

Medbring altid en Pakke Smørrebrødspapir og rigeligt med Fluenet.

Til Patruljeudstyret hører endvidere Økse, Spade, Slev, Knive, Spækkebrædt, Skureborster, Karklud og Viskestykke.

Har Patruljen nu et Skab eller en Kasse i Tropslokalet til at anbringe sine Ejendele i, og har indført dette Pose-system, kan der i Løbet af faa Øjeblikke pakkes til en Patruljelejr. Hver tager blot sin Pose, for Patruljen er naturligvis efterhaanden saa veltrænet og rutineret, at det er ganske givet, at Tingene er bragt i Orden siden sidste Patruljelejr.

—the.

Jytte Jensenius

Den 23. Januar blev Korpsarkitekten, Korpsets Tryksagskonsulent, Medlem af talrige smaa Korpsudvalg til forskellige Formaals Fremme og Simplificering, Jytte Jensenius, viet til Arkitekt Tobias Faber, som vi haaber paa det bedste vil hjælpe Jytte i hendes korpsarkitektoniske Arbejder.

Vi ønsker Jytte, at det, som i sig selv er lykkeligt, ogsaa maa vordre til Lykke og Held, og at der stadig vil blive Tid til mellem Tegneborde og sydende Frikadeller at naa mange smaa vigtige Udvalgs møder og at fremme vældige Byggeplaner for Korpset!

AH.

En Sang for store Spejdere

Mel.: Ridder Rap, Ridder Ro ...

(skal ikke synges for langsomt)

Det kan ske, at man mister sit gode Humør,
at man trættes, som Dagene gaar,
mens man spejder forgæves mod blidere Bør
og mod Soltegn paa kommende Vaar
for vor dødtrætte Verden, som stønner i Strid,
og som trænger saa haardt til en lysere Tid
med lidt Grøde for alt det, der gror,
og hvor Viljen har vokset sig stor

∴ til i Venskabet Aand
at med hjælpende Haand
bygge op paa vor ældgamle Jord. ∴

For vi ved det saa vel, at vi kun er en Flok,
og at Kravet kan synes for stort,
og vi føler saa tidt, at det aldrig er nok,
at det kun er saa lidt, vi faar gjort.
Men vi ved, at den Ild, som vi varmedes ved,
er en Gnist af det Baal, som er Fremtidens Fred,
og derfor har vi trofast holdt ud,
søgt at følge det Fællesskabs Bud:

∴ tænde Venskabet Ild,
bære Veddet dertil,
det er det, som vi Spejdere vil. ∴

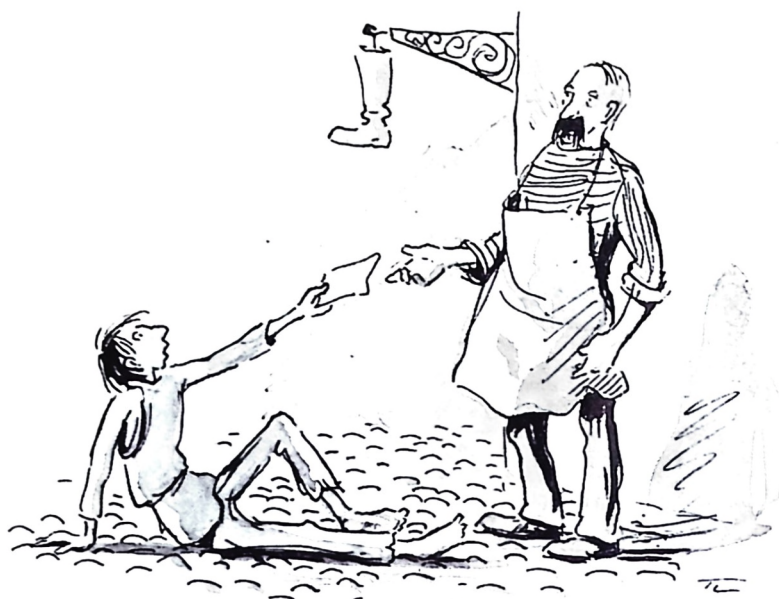
Og naar Dagene strenges, og Mørket er stort,
er der Brug for hver eneste Gnist
til at lyse en Smule i Natten saa sort
— og maaske vise Vejen til sidst.
Vi vil hjælpe hinanden, naar sammen vi staar,
med at skærme om Flammen i kommende Aar,
sammen nynner vi Fremtidens Sang,
for vi tror, at det dages engang!

∴ At det grønnes og gror
for vor ældgamle Jord,
det er det, som vi haaber og tror! ∴

Annesofie.

KASPAR HAUSER

Det var en solklar Foraarsmorgen for omtrent 120 Aar siden i Staden Nürnberg.

I Døren til sit Hus paa et af Byens Torve stod en Skomager og stirrede aldeles forbløffet paa et mærkeligt Væsen, der stod eller sad paa Gaden som faldet ned fra Himlen. Det var en halvvoksen Dreng — mærkeligt paa-klædt — som aabenbart ikke kunde staa paa Benene. Tale kunde han heller ikke rigtigt, men kun som en Papegøje gentage sit Navn: „Kaspar Hauser“ og Ordene: „Jeg vil være Rytter ligesom min Fader.“ I Haanden holdt han et Brev, stilet til en Rytterofficer, der boede i Nærheden.

Da Skomageren ikke kunde faa mere ud af ham, førte han ham hen paa Raadhuset, hvor han foreløbig blev anbragt i Arresten, mens Myndighederne forsøgte at finde Løsningen paa Mysteriet.

I Brevet til Officeren, som var underskrevet: „En fattig Arbejdsmand“, stod der, at Brevskriveren havde haft Drengen i Pleje fra hans spæde Barndom, og at Kaspar aldrig før havde været udenfor Huset. „Jeg har lært ham at læse og skrive, og han har aldeles samme Haandskrift som jeg.“

Sagen vakte voldsom Opsigt, og Folk valfartede i Massevis op paa Raadhuset for at betragte den gaadefulde Kaspar, der slet ikke lod til at være ked af det, men tværtimod med Velbehag saa sig selv som Genstand for saa megen Interesse. Han lærte hurtigt at gaa rigtig pænt, og efter to-tre Ugers Forløb kunde han ogsaa tale og fortalte de mærkeligste Ting. Han fortalte, at han, lige

til han var 16 Aar, havde levet i et ganske smalt, lille Rum med to smaa Vinduer, der var dækkede af Skodder, saa Rummet var næsten helt mørkt. En Mand, hvis Ansigt han aldrig saa, bragte ham Mad — aldrig andet end Vand og Brød — og rent Tøj og lærte ham ogsaa at læse og skrive.

Til sidst hentede Manden Kaspar ud af Hulen og førte ham af Sted — Kaspar vidste ikke hvor langt — en Del af Vejen paa en Vogn — og anbragte ham saa en Majmorgen udenfor Skomagerens Dør i Nürnberg.

Det var jo ikke underligt, at de gode Nürnbergere blev rørt til Taarer over Kaspars sølsomme og ulykkelige Historie, og da det var i en romantisk Tid, vævedes der snart de vildeste Sagn og Eventyr omkring ham. Den Historie, der holdt sig længst og fortæltes i hele Europa, gik ud paa, at han var Søn af Storhertugen af Baden, der ganske vist havde faaet en Søn ved den Tid, Kaspar blev født. Den lille Storhertug fandtes et Par Uger efter død i sin Vugge, men det fortæltes nu, at det rigtige Barn var blevet bortført af en Kvindeskikkelse forklædt som „den hvide Dame“, der ofte spøgede paa Slottet i Baden, og som havde lagt et lille fremmed Barnelig i Vuggen. Det skulde være sket for at skaffe en Sidelinie af Fyrsteslægten Arveret til Tronen.

Imidlertid vrimlede Mennesker ud og ind hos Kaspar Hauser — græd over ham og bragte ham Gaver i Massevis — klippede Lokker af hans Haar — udspurgte ham og opmuntrede ham til at blive mere og mere interessant og mærkværdig. Han blev gjort til Byens Plejebarn og paa offentlig Bekostning sat i Pleje hos en Lærer for at blive uddannet.

Videnskabsmænd arbejdede med ham, og ogsaa Spiritister og Hypnotisører forsøgte sig med ham, og Kaspar gik gladeligt med paa det altsammen og lod sig eksperimentere med, men lige gaadefuldt var det hele alligevel.

Gennem Aviserne hørte en engelsk Jarl, Lord Stanhope, om ham og blev saa interesseret i ham, at han overtog det meste af Udgifterne ved hans Uddannelse. Med denne gik det ikke saa godt, for Kaspar var ikke nær saa hurtig til at lære, som man skulde tro, naar man hørte, at han i sin Tid havde lært at læse og skrive i en bælgmørk Hule af en Mand, der aldrig sagde et Ord til ham. Heller ikke laa stadigt Arbejde videre godt for ham, og der kom en Tid, da Interessen for ham tabte sig, saa de beundrende og undrende Gæster blev faa. Samtidig klagede Læreren, som han boede hos, over, at Kaspar var yderst upaalidelig og løgnagtig. En Dag, da der havde været en Scene paa Grund af dette, kom Kaspar ikke til Stede til Middag, og man fandt ham i Kælderen indsmurt i Blod og med en Flænge i Panden. Han fortalte, at han var blevet over-

faldet af en Mand, hvis Stemme han havde genkendt. Det var hans Barndoms Vogter fra det mørke Rum. Spor af Forbryderen fandtes ikke, men Kaspar var i lang Tid meget medtaget, havde Krampeanfald og Besvimelser, og Lord Stanhope lod ham flytte til en anden By, hvor han slap for det forhadte Skolearbejde og i Stedet fik en lille Kontorplads.

Overfaldet i Kælderen fik for en Tid Interessen for ham til at blusse op igen. Man mente, at det var hans politiske Fjender, der nu var bange for, at han skulde røbe de fyrstelige Hemmeligheder, og vilde rydde ham af Vejen.

Men samtidig hævdede der sig andre Stemmer, der sagde, at Kaspar var en Bedrager. Hvordan havde han kunnet lære at læse og skrive uden ogsaa at lære at tale? Og denne Historie om, at han ikke kunde støtte paa Benene, fordi han i 16 Aar ikke havde brugt dem? Man fik fat i Skomageren, der havde fundet ham. Nu var det ganske vist 5 Aar siden, men det fremgik da nærmest af hans Beskrivelse, at vel havde Kaspar været ubeskrivelig om i Tærne af at gaa langt i Varmen med for snævre Støvler paa, og hans Fødder var fulde af Vabler, men der var et godt Stykke fra Skomagerens Hus til Raadhuset og mange Trappetrin op til Arresten, og Skomageren var sikker paa, at han ikke havde baaret ham. Heller ikke havde Kaspar krøbet paa alle fire, saa en Slags Gang maatte han have præsteret.

Kaspars Forsvarere gik kraftigt i Ilden for ham. Der blev skrevet Afhandlinger og Avisartikler, og drøje Hug veksledes. Vidner fra Kaspars første Tilsynkomst haledes frem — Vidnesbyrdene stod skarpt imod hinanden, og det var vanskeligt nu saa længe efter at finde ud af, hvordan det virkelig havde været. Alle havde været saa opsatte paa at tro paa det mest romantiske og eventyrlige, at de havde set, hvad de helst *vilde* se, og der var jo Kaspars egen Fortælling, som man ikke kunde komme udenom.

Efterhaanden som Folk fik slaaget koldt Vand i Blodet, kunde det ikke undgaas, at en kolig Stemning bredte sig. Selv Lord Stanhope blev betænkelig ved de mange Modsigelser, der kom frem i Kaspars Fortællinger, og hans hele fantastiske og upaalidelige Væsen. Han blev ved at understøtte ham, men han hentede ham aldeles ikke over til et Liv i Herlighed og Glæde paa sit engelske Herresæde, som Kaspar havde haabet. Tværtimod sendte han ham formanende og bebrejdende Breve med Opfordringer til Flid og Stadighed.

Det var meget trist for stakkels Kaspar. Han var nu henvist til en kedelig Tilværelse som en almindelig Kontormand i en lille By. Hvad skulde man under saadanne Forhold gøre med Drømme om at være født til en Fyrstetrone og være bortført paa „den hvide Dame“s Arm — om at have ligget i 16 Aar i et mørkt Hul saa stort som et Skab — og om tilsidst at aabenbare sig paa Torvet i Nürnberg uden Taleevne og uden at kunne gaa! Alt saadan noget var de aldeles ligeglade med paa Kontoret — de

grinede maaske snarere lidt af ham — og hans Formynder og Lord Stanhope skændte og formanede, naar han prøvede ved en lille Smule Snyderi at sætte Kulør paa Hverdagen.

Pludselig en Vinterdag skete der noget. Kaspar kom vaklende hjem fra Byen, pegede paa sin Side og mumlede nogle afbrudte Ord om en Mand, som havde mødt ham i Parken og stukket ham ned. Saa segnede han om.

Det viste sig, at han havde et Stiksaar i Brystet. Først mente man, at det var ganske ubetydeligt, men det viste sig, at Hjertet var beskadiget, og et Par Dage efter døde Kaspar uden at have udtalt sig mere. Han blev kun 22 Aar gammel.

Der laa nyfalden Sne paa Jorden, og i Parken var der kun een Række Spor — hans egne!

Nu blev der igen stor Opstandelse. Bølgerne gik højt, og Mening stod mod Mening. Det ene Parti hævdede igen, at Kaspar var en Bedrager, der havde taget alle ved Næsen, og det andet hævdede, at han var et stakkels Offer for politiske Intriger. Detektiverne var ikke saa drevne den Gang og havde ikke saa mange Hjælpemidler til deres Raadighed, og Tiden var indstillet paa det romantiske og setimentale, saa Historien blev aldrig rigtig opklaret. Endnu ved Aarhundredskiftet var der mange Mennesker, der tog Kaspar fuldstændig alvorligt og omtalte ham som „en historisk Gaade“.

Nu ved man mere om alt, hvad der kommer ind under *Hysteri* og *Psykopati*. Man ved, at hysteriske Mennesker lyver uden egentlig selv at vide af det, og at de altid for enhver Pris maa være Midtpunkt i andre Menneskers Interesse og Medlidenhed. De skaber sig og bærer sig mærkeligt ad, og naar ikke andet hjælper, bliver de syge og gør et stort Nummer ud af deres Skrammer og andre Tilfælde.

Kaspar har formodentlig været et svagt begavet, hysterisk Individ, der ikke gad arbejde i de fattige Forhold, hvori han var født. Da han blev stor nok, stak han hjemmefra og begav sig ud paa Eventyr. Idealet var foreløbig at blive Rytter.

Da han traf Skomageren, har han endnu ikke haft sin Rolle klart for sig og kunde endnu baade tale og gaa — saa vidt de omme Fødder tillod det. Men saa kom alle de nysgerrige og velvillige Mennesker, oversnakkede ham og overvældede det stakkels forskruede Menneske, som ikke havde andet Værn end at lade, som han ikke kunde tale. Han lærte det som bekendt hurtigt nok, og nu havde Folk selv lagt ham Ordene i Munden, saa han kun behøvede at brodere videre paa Stoffet. Det faldt ham let nok, og ingen fæstede sig videre ved, at hans Historier ofte modsagde hinanden. Medlidenheden og Sensationen var altfor stor.

Det var ganske vist underligt, at de gaadefulde „politiske Fjender“ ikke hellere havde dræbt Barnet end at lade ham leve som et Dyr i en Hule i 16 Aar, og at de saa

(fortsættes Side 12)

En engelsk Patrulje paa Patruljetur

Belgiske Blaamejser med Kuldstandere

Finske Spejderpiger samler Papir

International Lejr i Frankrig

Verdenspigespjederchefen, Lady Baden Powell

Alverdens Pigespjederes Dag

Thinkingday, den 22. Februar, Lord og Lady Baden-Powells Fødselsdag, fejrer vi Spejdere over hele Verden ved at sende vore Tanker til alle vore Spejderkammerater fjernt og nær og ved at give vores 10 Øre til det internationale Pigespjederarbejde.

Vi bringer her en Række Billeder. Øverst ses Verdenspigespjederchefen og rundt om Billeder af jeres Kammerater fra andre Lande, som mange danske Spejdere har besøgt, og hvortil Tankerne vil gaa den 22. Februar.

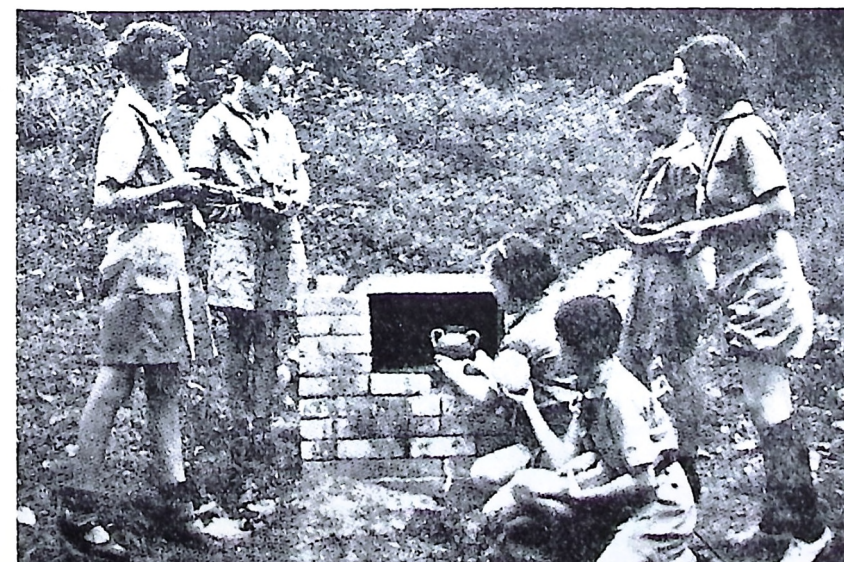
Desuden ser I vort Emblem og et lille Verdensemblem, som vi har faaet lavet som Mærkat, det er paa blaa Bund, samme Farve som Verdensflaget og med gult Treklover. Mærkatet sælges paa Depotet for 10 Øre pr. Stk. Pengene, der kommer ind ved Salg af dette Mærkat, gaar til Hjælpefonden. Hvis I sender Thinkingday-Breve til jeres udenlandske Spejderkammerater, saa sæt et Hjælpefondsmærke paa og brug det i det hele taget flittigt, naar I skriver, I er derved med til at glæde jeres Spejderkammerater i de Lande, der er haardest ramt af Krigen.

Seks forskellige — men alle Spejdere

Our Chalet

Amerikanske Pigespjedere brænder Lerpotter

Svenske Pigespjedere spiller Bold

(fortsat fra Side 9)

pludselig havde sluppet ham ud med en Anbefalingsskrivelse for derpaa senere at overfalde ham og tilsidst at dræbe ham. Men det meningsløse heri gjorde det kun saa meget mere gaadefuldt og tiltrækkende.

Kaspar havde selv skrevet sin Levnedsskildring, og længe efter hans Død udkom der flere Bøger om ham, saa han kan godt være tilfreds med den Opsigt, han har vakt.

Ubegribeligt er det, at det aldrig er blevet opdaget, hvor han kom fra — at ingen har set det mærkelige Menneske paa Vej mod Nürnberg, og at ingen Slægtninge eller Bekendte kom frem og meldte sig. En Del af Forklaringen er vel simpelt hen den, at de, som han hørte til, helst vilde være fri for ham, men selv om hans Fortællinger var Løgne, er der noget tragisk og uforklarligt ved, at han saaledes traadte frem af Mørket og igen forsvandt i Mørket.

Mum.

Opskrift paa Fingervanter

AF VINDESELGARN

Materiale: 14 Vindsler Stoppegarn og tre Strømpinde. Kan strikkes i to Farver. Beregn da 8 Vindsler til Oversiden. 6 Vindsler til Undersiden.

Venstre Overside:

Slaa 24 Masker op og strik 1 ret, 1 vrang, til Stykket maaler 7 cm.

1. Pind: ret.

2. — 7 vrang, 3 ret, 4 vrang, 3 ret, 7 vrang, sl. 1 M. op.

3. Pind: ret.

4. — 7 vrang, 3 ret, 4 vrang, 3 ret, 8 vrang, sl. 1 M. op.

5. — ret.

6. — 7 vrang, 3 ret, 4 vrang, 3 ret, 9 vrang, sl. 1 M. op.

7. — 13 ret, sæt 2 M. paa Hjælpepind og strik de to næste først (Snoing). 10 ret.

8. — 7 vrang, 3 ret, 4 vrang, 3 ret, 10 vrang, sl. 1 M. op.

9. — 3 ret, tag ud i den fjerde M. Resten ret.

10. — 7 vrang, 3 ret, 4 vrang, 3 ret, 12 vrang, sl. 1 M. op.

11. — 5 ret, tag ud i den sjette M. Resten ret.

12. — 7 vrang, 3 ret, 4 vrang, 3 ret, 14 vrang, sl. 1 M. op.

13. — 7 ret, tag ud i den ottende M. 10 ret, Snoing, 10 ret.

14. — 7 vrang, 3 ret, 4 vrang, 3 ret, 16 vrang, sl. 1 M. op.

15. — 9 ret, tag ud i den tiende M. Resten ret.

16. — 7 vrang, 3 ret, 4 vrang, 3 ret, 18 vrang, sl. 1 M. op.

17. — 11 ret, tag ud i den tolvte M. Resten ret.

18. — 7 vrang, 3 ret, 4 vrang, 3 ret, 20 vrang, sl. 1 M. op.

19. — 13 ret, tag ud i den fjortende M. 10 ret, Snoing, 10 ret.

20. — 7 vrang, 3 ret, 4 vrang, 3 ret, 22 vrang, sl. 1 M. op.

21. — 15 ret, tag ud i den sejestende M. Resten ret.

22. — 7 vrang, 3 ret, 4 vrang, 3 ret, 24 vrang, sl. 1 M. op.

23. — 17 ret, tag ud i den ottende M. Resten ret.

24. — 7 vrang, 3 ret, 4 vrang, 3 ret, 26 vrang, sl. 1 M. op.

25. — 19 ret, tag ud i den tyvende M., 10 ret, Snoing, 10 ret.

26. — 7 vrang, 3 ret, 4 vrang, 3 ret, 28 vrang, sl. 1 M. op.

27. — 22 M. ret (sættes over paa en Sikkerhedsnaal), Resten ret.

28. — 7 vrang, 3 ret, 4 vrang, 3 ret, 7 vrang.

29. — ret.

28. og 29. Pind gentages indtil Fingrene. Husk dog Snoing paa 31.—37.—43.—49. Pind o. s. v.

Naar Fingeren er naaet, tages ud i hver 3die M. til 32 M. 1 Vrangpind, 7 ret, tag ud i den ottende. Slaa 2 M. op. Strik *Pegefingeren* med disse 11 M. Lukning: 2, 2, 1, 1 og Resten.

Langfingeren: Slaa to M. op, strik 8 M., slaa to M. op.

Ringfingeren: Slaa to M. op, strik 8 M., slaa en M. op.

Lillefingeren: Slaa to M. op, strik 8 M.

Tommelfingeren: Strik de 22 M. paa Sikkerhedsnaalen.

Aflukning: 2 sm. Pinden ud. Næste Pind 2 sm. Pinden ud. 1 til sidst. Træk Traaden igennem de 6 sidste M.

Højre Overside strikkes saa modsat, dog saaledes, at der slaas 1 M. op sidst paa den foregaaende Retpind.

Eksempel:

1. Pind: ret.

2. — 7 vrang, 3 ret, 4 vrang, 7 ret.

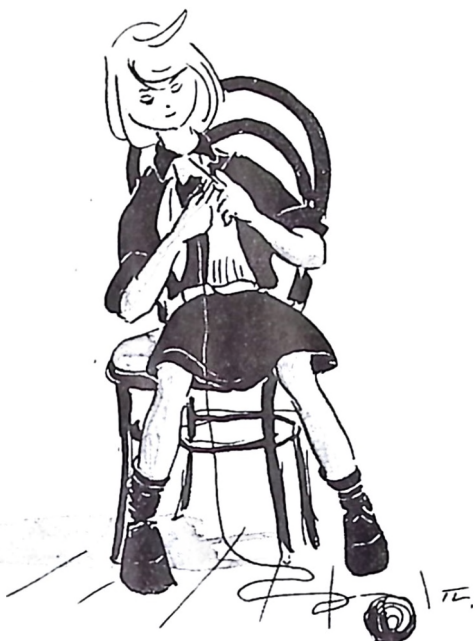
3. — ret, slaa 1 M. op.

4. — 8 vrang, 3 ret, 4 vrang, 7 ret.

Husk Udtagningerne sidst paa Retpinden, svarende til venstre Haand.

Undersiderne strikkes lige op, naar Fingrene er naaet, tages ud i hver 3die M. til 32 M. Fingrene strikkes som paa Oversiden.

Arbejdet presses og sys sammen.

En ny Kombinationsleg

Her er en Idé til en Leg, som I kan lege med jeres Patrulje til næste Patruljemøde.

Legen begynder med, at en eller anden siger: Jeg sidder netop og tænker paa ... Han tilføjer nu et helt andet Ord, og den næste skal saa svare: Det faar mig til at tænke paa ... og han tilføjer et Ord, der har Forbindelse med den Genstand, den første nævnede. Saadan fortsættes Rækken rundt, og den, der ikke kan svare hurtigt nok (evt. i Løbet af 10 Sekunder), maa give Pant.

Her er et Eksempel paa, hvordan Legen kan komme til at forme sig:

1. Jeg sidder og tænker paa Marmelade.
 2. Det faar mig til at tænke paa Fænø.
 3. Det faar mig til at tænke paa Hvepse.
 4. Det faar mig til at tænke paa Stik.
 5. Det faar mig til at tænke paa Naal.
 6. Det faar mig til at tænke paa Grantræ.
 7. Det faar mig til at tænke paa Julen
- og saa videre.

Lil.

Lis Krunbach — 1. Esbjerg. Gerda Hansen, Grete Ohsten, Britta Pedersen — Nr. Nebel. Birte Schmidt — 2. Esbjerg. Aase Madsen — Jeanne d'Arc i Herning. Betty Dahlerup, Birgitte Nordmark Pedersen, Jorna Jelver — fra Topmeiserne. Lis Rasmussen, Kirsten Holck Nielsen, Birte Stampe Danielsen, Lise Hansen, Lis Pettersen, Kirsten Følting, Birgit Stehle, Lisa Sten Nielsen, Elsebeth Hede Nielsen, Kirsten Petersen — fra Horsens. Ellen Nielsen — Silkeborg. Doris Jacobsen — Beder.

Lilly Juul Rasmussen — 3. Silkeborg. Hanne Lykke Thomsen, Tove Lykke Thomsen, Edith Jespersen, Inger Nørholm, Hanne Ljungmann — fra Horsens. Birgit Marcussen — fra Topmeiserne. Elsa Lovschall, Ella Nielsen, Else Marie Jensen — fra Hovedgaard. Inge Madsen — 2. Esbjerg.

Doris Jacobsen — Beder. Elsa Lovschall, Grete Kjeldsen, Ella Nielsen, Else Marie Jensen — Hovedgaard. Eva Jensen, Inger Petersen — Odder. Karen Halm — 1. Viborg. Berit Simonsen, Jytte Olesen, Anni Hansen, Kirsten Simonsen, Aase Madsen, Lisbeth Eland og Esther Damgaard — alle fra Jeanne d'Arcs Trop i Herning. Hanne Clausen — fra Topmeiserne. Anna Marie Nielsen, Else Bendix, Kirsten Møller, Ruth Barfoed Poulsen, Birgit Barfred, Mette Meyer, Lise Broch Møller, Ulla Juhl Sørensen — alle fra 3. Odense. Lis Pettersen, Kirsten Følting, Lis Rasmussen, Kirsten Holck Jensen, Bente Petersen, Inger Lis Christensen, Karen Busch, Liselotte Petersen, Besa Hede-Nielsen, Kirsten Petersen, Birgit Strehle, Lisa Sten Nielsen, Birte Stampe Danielsen, Lise Hansen, Elsebeth Mortensen, Hanne Jespersen, Inga Thorup, Ellen Ruth Jensen, Grete Løvschall og Bodil Therkildsen — ALLE 20 FRA HORSENS!

Det er godt at starte et nyt Aar med saa mange dygtige Spejdere i Korpset!

Red.

Danske Kvinders Beredskabs Skole

Danske Kvinders Beredskabs Pressesekretær beder os meddele, at man d. 1. April aabner en Skole, den første af sin Slags her i Landet, hvor Kvinder vil faa Adgang til at sætte sig ind i saadanne Discipliner, der vil gøre dem velegnede til at hjælpe Civilbefolkningen i Tilfælde af Krig. Eleverne vil blive aflønnede som C. B. U.erne med ca. 10 Kr. om Ugen samt faa Kost, Logi og Uniform, mens Undervisningen staar paa. Eleverne vil blive ud-

taget mellem Ansøgerne i Alderen fra 17—20 Aar. Skolen har lagt sit Program saadan, at Undervisningen skulde strække sig fra 1. April til 1. August. Der vil blive undervist i Brandtjeneste, Rydningstjeneste, Sanitetstjeneste, Gastjeneste, Ordonnans- og Meldetjeneste, Morse, Samfundslære, Husholdningsregnskab, kemiske Kampstoffer, Forplejningstjeneste, Barnepleje og Sygepleje, ligesom det ogsaa er Meningen, at Eleverne skulde lære at betjene almindelige Motorkøretøjer.

Danske Kvinders Beredskab mener paa denne Maade at kunne give Eleverne en rationel Uddannelse, saa de skulde staa velrustede i Tilfælde af Krig og være i Stand til at erstatte ca. 25 pCt. af det mandlige Civilforsvarsmandskab.

Unge Kvinder, der er interesserede i at komme med i det første Skolesemester, maa stille deres Ansøgning til Statens civile Luftværn igennem Danske Kvinders Beredskab, Tordenskjoldsgade 20, København K.

(Der staar ganske vist i den Bladet tilsendte Meddelelse, at Ansøgningen skal være indsendt inden 1. Februar, men da Skoleplanerne fremkommer paa dette sene Tidspunkt, maa man have Lov til at haabe, at Ansøgningsfristen forlænges.)

Red.

*** P O S T B O X ***

En finsk Patruljefører paa 18 Aar ønsker at korrespondere med en Patrulje. Hendes Assistent er 15 Aar, Spejderne iøvrigt fra 11—13 Aar. Jeg har Brev liggende.

En skotsk Pigespejder — 15 Aar.

8 amerikanske fra 9—12 Aar.

4 ungarske fra 12—14 Aar.

1 finsk paa 11 Aar.

Og saa har jeg stadig en tjekoslovakisk Tropsfører.

Til Slut takker jeg for de venlige Julehilsener og for Aaret, der gik. I har været meget flittige med at bede om Adresser. Men glem nu ikke at fortsætte Korrespondancen, — og skulde jeres pen-friend glemme at skrive, saa send mig et Par Ord med jeres Nummer, saa vil paagældende Lands Postboxsekretær undersøge Sagen — ligeledes, hvis det varer uforholdsmæssig længe, inden det første Svar kommer.

Fromse.

BREV fra Ungarn

Kære Pigespejdere i Danmark!

I maa finde jer i at høre lidt af og til om jeres Kammerater i andre Lande og navnlig fra de Lande, der kæmper en fortvivlet Kamp for atter at komme op og komme ud af Krigen og dens Eftervirkninger. — Dette er et Udtog af et Brev fra den ungarske internationale Kommissioner Adam Vilma:

„— — — Det er godt at høre, at Du er i Forbindelse med Østrig. Jeg læste i Council Fire, at Østrig og Ungarn ikke var i Stand til at tage Del i Juliette Lowlejren i Schweiz.

Vi har desværre endnu ikke noget Spejderblad, vi har ikke Raad til at købe Papir etc. Det er meget venligt af Dig at sende os jeres Blad, det er saa nydeligt og saa godt at kopiere noget fra.

Maaske kan Du huske Dr. Eszti Czanik, hun har været i Danmark og kan endnu noget Dansk, saa vi hører lidt om, hvad der sker hos jer. Hun korresponderer med Magda Lund (Mads) — — Det er en Guds Lykke, naar man faar at vide, at ens Venner lever, og man er taknemmelig, naar man efter den grusomme Tid ser dem igen. — —

Mine Piger i Troppen arbejder ivrigt paa at lave Legetøj til Julen til vore mange forældreløse Børn, og vi haaber ogsaa at faa lavet en Vandrekurv. Babytøj er saa morsomt at lave, og det er meget nyttigt i den Elendighed, som vi har her. Gud er os naadig, at vi endnu ikke har haft stærk Kulde, som sidste Aar. Blot det milde Vejr vil vedvare, vi har saa forfærdelig lidt Brændsel. Har I varme Værelser hos jer?

Vi vil holde en Julefest, og vi vil da tænke paa Dig.

Vi arbejder paa „Førsteduelighedstegn“, og vi lærer ogsaa Barnepleje. — — Jeg glæder mig over, at Bornene igen har Lyst til at lege. Rossi (Spejderchefen) holder Patruljeførerkursus igen, og der melder sig altid mange til de Kurser.

Tak for de smukke Billeder, Du har sendt mig af jeres Dronning mellem Pigespejderne. — — —“

Med venlig Hilsen ogsaa fra

Fromse.

50 sydslesvigske PATRULJEFØRERE paa Besøg i Graasten

Dybbøl- og Skamlingsbanke-Divisioner havde inviteret 50 Patruljeførere fra Dansk Pigespejderkorps i Sydslesvig under Ledelse af Grethe Biering til en Trænings-week-end. Graasten var beredvilligt gaaet ind paa at afholde Stævnet og indkvarterede alle 50.

Lørdag d. 29. Nov. Kl. 4 blev Spejderne hentet ved Grænsen i Rutebil og straks ved Ankomsten afhentet af Kvarterværterne. Kl. 7½ samledes alle: Sydslesvigere, de store Spejdere fra Graasten og Førerne fra de 2 Divisioner paa Graasten Husholdningsskole, som gæstfrit lod os løbe over hele Skolen i de 2 Dage, Stævnet varede. — Efter Velkomsten blev Sp. delt ind i 10 Hold, som hver fik sin Fører at lege med. Holdene skiftede hvert Kvarter. Der blev leget alt muligt: Kimslege, Kompas, Meldinger o. s. v. Efter en hyggelig Tedrikning var der Underholdning, først af Sydslesvigerne og dernæst af Graasten. Grethe Biering sluttede Aftenen med at minde om Spejderloven.

(fortsættes Side 16)

Forste

Vandresang
(Piet Hein)

Erik Messell

mf

Er du træt af Klodens Hverdagsskiv er din Verden graa og bleg, saa gaa ud og søg det glemte Liv paa den endeløse Vej. Gaa dig hjem til Livets Voxefred, til de nære Ting, det næres ved, til de enkle Ting, som kalder dig ved den aabne, vide Vej!

(at Vers - Vandresang)

Vi har faaet Tilladelse til at fremføre Komponisten Erik Messell's Melodi til Piet Hein's Vandresang. Her er den:

Er du træt af Klodens Hverdagsskiv
er din Verden graa og bleg,
saa gaa ud og søg det glemte Liv
paa den endeløse Vej.
Gaa dig hjem til Livets Voxefred,
til de nære Ting, det næres ved,
til de enkle Ting, som kalder dig
ved den aabne, vide Vej!

Det er Græssets gode Regnvejrssang,
det er Grøftens vilde Flor.
Det er Vindens Vandring, Solens Gang
over Bakkers tunge Jord.
Det er Døgnets Rytme, Aarets Ring.
Det er nøgne, nære, enkle Ting.
Det er det, at Livet gavmildt gror
af den sorte, simple Jord.

Der vil endnu bryde Løv af Svøb,
blive Fuglestruber stemt
til den gamle Sang om Solens Løb —
naar en Verdenskrig er glemt.
Dette her er ikke Ragnarok,
der er uforfærdet Livskraft nok,
som vil løves frit og ligefremt,
naar vor Frygt, og vi, er glemt.

Du skal vaagne af din Feberdrom
og den ørkesløse Leg.
Du skal følge Livets Hovedstrøm
dine korte Aar paa Vej.
For kun det gør Livet Livet værd:
at du selv er Led i Livets Færd,
og at Verdensrummet hvælver sig
om din endeløse Vej.

Piet Hein

(fortsat fra Side 14)

Det havde sneet og regnet om Lørdagen, og da der var planlagt en Tur til Søndag Formiddag, var vi alle spændte paa, hvordan Vejret vilde arte sig. Men Søndag kom med det smukkeste Vejr. Efter Morgenparaden ved Husholdningsskolen begyndte Turen, som varede til Kl. 13. Spejderne prøvede at gaa efter Kompas, klatre i Træer, tænde Ild, signalere, kaste med Redningsgreb, finde wood-craft Ting, gaa efter Spor og snitte en Papirkniv.

Kl. 2½ samledes alle igen paa Husholdningsskolen, hvor hver af Sp. paa det vindende Hold fik overrakt en Haandbog som Præmie. Saa fulgte Resten af Legene fra Aftenen i Forvejen. Der blev derefter ½ Time, hvor vi alle sang sammen, Sydslesvigerne i de nye Sangbøger, som de havde faaet foræret. — Kl. 5½ var Rutebilen der igen for at hente Sp., hvoraf nogle skulde helt til Slesvig og Tønning.

Vi tror, at Sydslesvigerne var glade for de to Dage, vi heroppe var det i hvert Fald, og mange Forbindelser blev knyttet. Stævnet blev et Vidnesbyrd om, at vi alle er Kammerater og kæmper for de samme Idealer.

A. M.

En trofast gammel Spejder er ikke mere. Efter lang Tids Sygdom er „Kitter fra Rudkøbing“, Kirsten Andersen, stille og roligt død i sit Hjem først i December.

Sam gammel Spejderskoleelev omfattede Kitter Spejderskolen med særlig Kærlighed, og mange af os vil huske Kitter fra Spejderhuset og Lejrene, hvor hun med Lyst og Iver altid rakte en hjælpende Haand.

Trods sit skrøbelige Helbred holdt Kitter sammen paa Rudkøbing førerløse Trop og passede i lang Tid dens Sager, og for dette Arbejde vil baade Troppen og jeg takke Kitter. Rudkøbing Trop vil for mig altid være forbundet med Kitter — og Kitters Hjem, som jeg her gerne vil takke for al Hjælp og Venlighed, idet ikke mindst Forældrenes Interesse og Støtte havde deres store Andel i Kitters Kærlighed til alt, hvad der angik „Spejd“.

Kitter blev begravet paa en stormfuld Regnvejrsdag. Pigespejdere og Flokførere stod Æresvagt, og Dreng- og Pigespejdere førte Fanerne til Ære for Kitter. For sidste Gang samledes Spejderne om Kitter og viste hende den Ære, der tilkommer enhver ægte Spejder, der, naar hun har udført Spejdergerning, ikke har levet forgæves.

Vi vil tænke paa Kitters Far og Mor, som vil savne hende mest, vi vil mindes den sjældent trofaste Spejderkammerat, vi havde i Kitter.

Æret være Kitters Minde!

Moster.

I det Aar, der er gaaet, har Kerteminde Trop haft den Sorg at miste en god Kammerat og en glad Spejder.

Henny Pedersen, født den 26. August 1934. Henny havde først været Blaamejse og var nu blevet stor Spejder, da hun saa bliver syg og kommer paa Odense Amtssygehus, her laa hun i 14 lange Maaneder af en Nyrelidelse. Hun var en lille Solstraale, ogsaa derinde iblandt andre smaa syge Piger, hun sang og var glad, saa snart hun havde det bedre. Endelig oprandt den Dag, da hun fik Lov til at komme hjem til Kerteminde igen, hjem til Far og Mor og alle de øvrige, hun holdt saa meget af. Kammeraterne glædede sig, og det gik fra Mund til Mund, har du set, Henny er kommet hjem, — ved du, Henny er kommet hjem — og en Dag i straalende Solskin saa jeg Henny komme susende hen over Torvet her i Byen, jeg syntes, baade Cyklen og Pigen jubledes — Hurra, nu kan vi igen.

Til Parade for Hds. Maj. Dronning Ingrid, vor høje Protektrice, saa jeg Henny sidste Gang. Kort Tid efter blev hun atter syg, og aldrig mere skulde hun faa sin kære Spejderuniform paa.

Den 17. September 1947 døde hun stille fra alle sine Kære. — Dybt grebne fulgte Spejderkammeraterne hendes Baare til det sidste Hvilested.

Æret være hendes Minde!

Paa Troppens Vegne

Emilie Fly,

fhv. Tropsfører.

Steen Blichers Trop i Herning har ved en Færdselssykke haft den Sorg at miste en god Kammerat og ivrig

Spejder. Ruth Brix gik med Liv og Lyst op i Troppens Arbejde, skønt hun kun blev 14 Aar, naaede hun at sætte sit Præg paa Troppen, saa hun længe vil blive mindet og savnet.

Elisabeth Eff.

International Stil-Konkurrence for Ungdom om Verdensfred...

Gennem Kirkernes Verdensraad og kirkeligt Verdensforbund til Fremme af international Forstaaelse er fornylig paa Foranledning af Zela v. Loan-Fondet i U. S. A. udskrevet en international Præmiekonkurrence om den bedste skriftlige

Fremstilling af Emnet: *Kristus og Verdens-Venskab*. Præmierne bestaar hovedsagelig i kontante Beløb i Svejts-er-Francs. Stilen eller Afhandlingen — paa 1000—2200 Ord, der kan være affattet paa Dansk, maa inden 1. Maj 1948 sendes til: Pastor G. Sparring-Petersen, Brønshøj Kirkevej 6, København, Brønshøj, hos hvem de nærmere Betingelser m. m. for Konkurrencen skriftligt kan rekvireres. Den danske Bedømmelseskomité bestaar af Seminarieførstander A. Morville, Jonstrup — Skoleinspektør Frk. Ellen Petersen og Præsterne I. Würtzen og G. Sparring-Petersen, København.

DET SAMFUND, VI LEVER I...

Har I egentlig nogen Sinde tænkt over, at det slet ikke er, frivilligt, om vi her i Danmark vil lære at læse og skrive? I vor Grundlov af 1849 staar der, at der er Undervisningstvang for ethvert Barn indtil det 14. Aar — men læg Mærke til, at det ikke er Skoletvang, d. v. s., at man har ikke Pligt til at sende sine Børn i Skole; men Pligt til at lade dem lære det samme, som læres af Børn i den danske Folkeskole, indtil det 14. Aar. Har nogle Forældre derfor Lyst til at lade deres Børn lære Tingene derhjemme i Stedet for at sende dem i Skole, har de altsaa Lov til det — blot skal de saa ved deres 14. Aar have de samme Kundskaber, som andre Børn, d. v. s., at de skal bestaa den samme Eksamen, som Børn i Folkeskolens 7. Klasse.

I synes maaske mange Gange, at det er drøjt med al den Lærdom, der skal proppes ind i jeres stakkels Hoveder, og naar I tænker paa alt det, I endnu skal naa at lære, før I „er noget“, bliver I maaske helt rundtossede; men naar I bliver store, voksne Mennesker, vil I alligevel glæde jer over de Krav, det danske Samfund har stillet til jer i den Retning. Danmark er nok et lille Land, men naar en Dansker kommer til Udlandet og vil søge et Levebrød, vil han opdage, at han med en dansk Eksamen i Ryggen har gode Chancer. Det er, fordi man i Udlandet ved, at vore Eksaminer herhjemme hviler paa et solidt Grundlag.

Naar man er naaet ud over den „undervisningspligtige“ Alder, det vil altsaa sige det 14. Aar, bliver man stillet over for Samfundets Tilbud om yderligere Dygtiggørelse gennem Skoleophold og Kursus. Vælger I f. Eks at ville tage Real- eller Studentereksamen, kan I ganske gratis blive ved at gaa i Skole — I kan endda laane Bøgerne gratis paa Skolen — saa bortset fra, at I altsaa ingen

Penge tjener, koster det altsaa ikke jeres Far en rød Øre at lade jer læse videre. Har I saa senere Lyst og Evner til at læse ved Universitetet, bliver det naturligvis dyrt, fordi jeres Far selv skal føde og klæde jer; men at følge Forelæsningerne ved Universitetet koster intet.

Nogle tror, at hvis de gaar ud af Skolen, naar de er 14 Aar og tager en Læreplads, saa er de for Tid og Evighed færdig med det, hvad der hedder Skole og Lærdom. Men det er slet ikke rigtigt, for de vil hurtigt opdage, at indtil deres 18. Aar skal de, for at komme i Lære, have en Lærlingekontrakt, som nøje skal overholdes, hvis man vil være sikker paa at blive udlært. Desuden vil de ogsaa erfare, at til næsten hvert eneste Fag hører en Aftenfagskole, det er en Skole, hvor de faar den teoretiske Viden, som deres Overordnede ikke kan give dem i Arbejdstiden. Der findes Aftenskoler for Smededrenge, for Modistelever — I ved dem, der lærer at sy fine Modelhatte — ja, der er næsten ikke det Fag, der ikke kræver en Aftenskole — foruden at lære om deres eget Fag har de naturligvis ogsaa Dansk, Regning, Bogholderi og meget mere. Alle skal de lære mere, saa de kan blive virkelig dygtige Mennesker paa deres Felt.

Det er imidlertid ikke nok, at man bliver et dygtigt „Fagmenneske“, Samfundet ønsker ogsaa, at vi faar den rent personlige menneskelige Udvikling, som skal gøre os til selvstændige og tænkende Væsener. Dette søger man at hjælpe os til ved ikke alene at støtte Folkeskolen, Universitetet, Fagskolerne og m. m., men ved ogsaa at yde økonomisk Hjælp til Folkehøjskoler, Folkebiblioteker, Ungdoms- og Efterskoler m. v. Vi skal jo selv, naar vi altsaa naar den rette Alder, være med til at vælge dem, der styrer Landet, og for at kunne vide, hvem vi helst skal

vælge, maa vi have et vist Fond af Viden, og det hjælper Samfundet os altsaa til ved at støtte disse Institutioner.

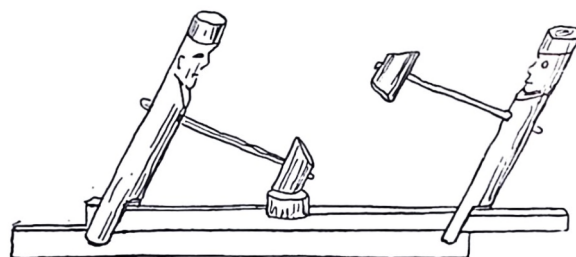
I mange Lande er det saadan, at — Landboerne? — de behøver skam ikke nogen Uddannelse — for at pløje en Mark og malke en Ko? — men saadan er det ikke herhjemme. Ganske vist er Skoleforholdene ofte vanskelige — for det første fordi Børn paa Landet tit har en frygtelig lang Vej til Skole, og for det andet fordi der ofte er saa faa Børn i en Landsbyskole, at det kniber med den fornødne Lærerkraft. Man kan jo ikke have saa mange Lærere i en lille Landsbyskole med 50 Børn som i en stor københavnsk Skole med 200, vel? Ofte maa een Lærer klare det hele, og det er jo ikke saa let; men indtil det 14. Aar lærer Børn dog det samme i By og paa Land.

Naar saa Børn paa Landet bliver lidt ældre, bliver de sendt paa Efterskole — det er en Slags Kostskole, der varer ca. 5 Maaneder. Paa Højskolen — som forøvrigt lige saa vel har Bud til de unge i Byerne — faar de jo ikke nogen Uddannelse; men de hører om mange Ting, som kræver nærmere Eftertanke — politiske og religiøse Folkerørelser, Selvopdragelse og Børneopdragelse — desuden har de Timer i Dansk, Danmarkshistorie, Verdenshistorie og meget mere.

Men som vi sagde før, skal der skam ogsaa en Slags Uddannelse til for at blive en dygtig Landmand i Dag — og dertil har vi vore Landbrugsskoler. Hvad man nærmere lærer der, skal jeg lade være usagt, men at vort Landbrug i Dag er saa langt fremme, som det er, skylder vi ikke mindst det, at ogsaa vore Landmænd kan faa en god Uddannelse.

Som I ser, er det rige Muligheder, vort Land byder os i Retning af Uddannelse. Næsten alle kan blive det, de gerne vil, blot de har Vilje og Energi nok, og har de ikke det økonomiske Grundlag derfor, kan de søge om Fripladser, Legater eller Støtte paa anden Maade.

Lille M.

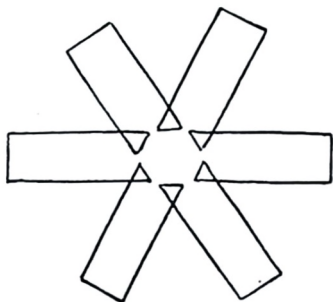
Her sender jeg noget for fingernemme Spejdere!

Har I nogle Stumper Træ og samtidig er lidt fingernemme, kan I lave jer dette lille morsomme Legetøj. Er der Smalhans i Sparebøssen, kan det jo bruges til Fødselsdagsgave til Lillebror eller -søster.

Først bruges to firkantede Pinde, 5 Tm. lange og $\frac{1}{4}$ Tomme brede. To andre Pinde, $1\frac{1}{2}$ Tm. lange og $\frac{1}{2}$ Tm. brede i Tværsnit, skæres runde. Paa den ene Ende af disse tegnes et Ansigt, og Næse og Mund skæres lidt til med en Kniv. I Pindenes anden Ende udsaves der et gaffelformet Hak paa Plads i dem. Derefter bores der Huller i godt og vel en Tommes Afstand fra Hakket i de runde Pinde, hvorigennem der, som Figuren viser, stikkes to $1\frac{1}{2}$ Tm. lange, afrundede, tynde Pinde, hvorpaa der er fæstet smaa, smaa Klodser. Smedene er forsynet med Hamre og skal saa anbringes paa deres Arbejdssted. De firkantede Pinde lægges ovenpaa hinanden, saadan at Enderne rager knap en Tomme uden for hinanden. Smedene sættes nu overskrævs paa Pindene (se Figuren). Med en Syl bores der to Huller i hver af Smedenes „Ben“, og der slaas Stifter igennem Hullerne og de firkantede Pinde. Naar der nu skiftevis trækkes i de vandrette Pinde, vil Smedene lystigt banke løs paa Proppen.

Anni Rager.

LØSNING paa Juleopgaverne

Alle Opgaver:

Kirsten Andreasson, Faaborg Trop, Svendborgvej 41,
Faaborg. (Præmie: Gavekort paa 10 Kr. fra Depotet.)

Opgave Nr. 1:

Inger Hilsen, 1. Morsland Trop, Floravej, Nykøbing M.
(Præmie: Pigespejderlommebogen 1948.)

Opgave Nr. 2:

Erna Vest, Birkerød Trop, Rughaven 2, Birkerød.
(Præmie: Pigespejderlommebogen 1948.)

Opgave Nr. 3:

Kirsten Stenbjerre, Nyborg Trop, Gymnasiet, Nyborg.
(Præmie: Pigespejderlommebogen 1948.)

Opgave Nr. 4:

Kirsten Valt, Absalon Trop, Classensg. 46 4, Kbhvn. Ø.
(Præmie: Pigespejderlommebogen 1948.)

Præmierne er sendt ud til Vinderne.

Opgave Nr. 1.

1. Akelapatruljens Bedrifter — Side 123.
2. Det Samfund, du lever i — Side 127.
3. Amerika kalder — Side 119.
4. Kære Spejder — Side 130.
5. Akelapatruljens Bedrifter — Side 132.
6. Tinka gennem tykt og tyndt, Vers 2 — Side 141.
7. Fra Patruljeførerudnævnelserne — Side 137.
8. Rejsesekretæren har Ordet — Side 139.
9. Det Samfund, vi lever i — Side 142.
10. Uddrag af Hededivisionens Blad — Side 141.

Opgave Nr. 2.

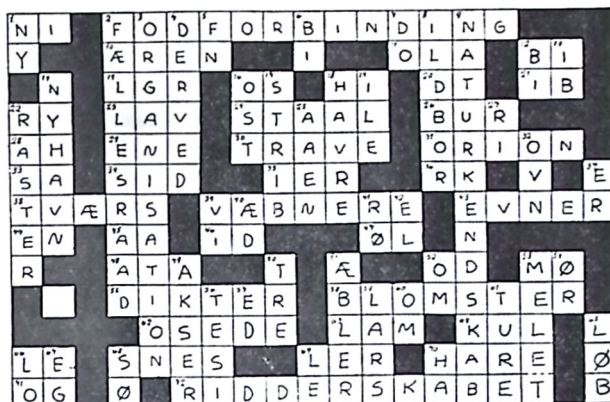
Tinka ønsker sig en: *Sejldugsspand*.

Opgave Nr. 3.

Det tredje Julemærke var rigtigt.

Opgave Nr. 4.

Den kunde løses paa mange Maader — her ser I en af
Løsningerne:

Løsningen af Opgaven i Depotets Juleprisliste.

1. Præmie: Tove Nielsen, Ølsemagle Strand pr. Køge.
2. — Inge Byrge Sørensen, Danstrupv. 11, Kbhv. Ø.
3. — Alice Skaaning, Smedegade 18, Rudkøbing.
4. — Hanne Thulstrup, Ribelandsv. 39, Haderslev.
5. — Karen Agerbæk, Sortebrodegade, Ribe.
6. — Inga Christensen, Nyvej, Greve Strand.
7. — Grete Anthonisen, Ahlgade 61, Holbæk.
8. — Liselotte Petersen, Næsset 7, Horsens.
9. — I. Neisig, Anbæksvej 10, Hammel.
10. — Bodil Vennergaard, Ganges Bro, Næstved.

Gevinsterne er blevet tilsendt Vinderne.

Resultatet af Præmiekonkurrencen for bedste Salg af „Spejder Jul“.

Vi har desværre kun modtaget meget faa Opgørelser
over Salget af „Spejder Jul“, men her ser I Resultatet:

Den enkelte Spejder, der har solgt flest, er:

Lis Rasmussen, Nykøbing Falster, der forøvrigt ogsaa
sidste Aar vandt Præmien for at have solgt flest. Lis har
i Aar solgt 115 Stk., og har som Præmie faaet tilsendt en
Tværsæk.

Den bedste Patrulje var:

„Bambi“, *Nykøbing Falster*, der solgte 246 Stk. Som
Præmie har „Bambi“ faaet et Patruljekogesæt.

Præmie paa 25,00 Kr. til Depotet er ogsaa gaaet til
Nykøbing Falster, idet Troppen har solgt ialt 1010 Stk.

Det er et fint Resultat, *Nykøbing Falster*, I har rigtig
Lil. slidt i det og fortjener de gode Præmier.

TINKA GENNEM TYKT OG TYNDT

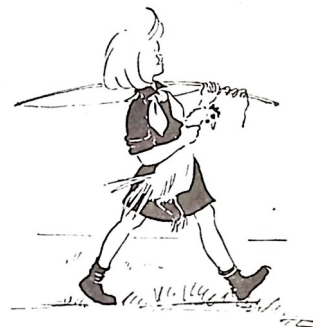
Paa Fangsttur Tinka her I ser
med Fiskestang og Orm med mer.
Hun væbnet med Taalmodighed
har søgt til Seens stille Bred.

Men paa det Sted, hvor nys var Fred,
vi pløds'lig Tinka ser saa vred
sig vende om, hvad er der hændt,
jo, Maddingen er endevendt.

Men Tinka hun er ikke sen,
og rask hun er paa sine Ben
og efter Tyven i en Fart,
for Hønen er det ikke rart.

Med Fangsten i den ene Arm,
hun vandrer hjemad glad og varm.
Hun fik i Dag jo hurtigt lært,
at Fiskeri er ikke svært.

DEPOTET JANUAR 1948

Læderknapper m/Treklover er atter paa Lager ... 0,15
Split s/do. 0,01
Brune uldne Sokker
St. 7-8-9-9½-10½ 3,85 4,40 4,75 5,10 5,65
Alle Træspeglerne er paa Lager, ialt 13 forskellige
pr. Stk. 2,25
Desværre er Kalenderen 1948 udsolgt, men vi
har lidt tilbage af:
Pigespejdnernes Lommebog 1948. 2,45

Vi har et lille Parti uldne Huer (1 Tekstilmærke) . 6,00

Lige hjemkommet

Blaa uldne Luffer St. 6-9 4,50-5,40

Blev Tropskartoteket helt i Orden?

Kartoteksæsker 6,25

Kartotekskort. 0,04

Alfabet. 2,50

★

Se angaaende Løsningen af Opgaven fra Depotets Juleprisliste andet Steds i Bladet

Depotet ønsker alle et godt Nytaar og takker for venlig Handel i 1947

Pigespejderdepotet . LUNDSGADE 6 . KØBENHAVN Ø

REDAKTION: Fru Annesofie Hermann, Ellemosevej 89, Hellerup.

ADMINISTRATION: Bladkontingent sendes pr. 1. Januar 1948 til „Pigespejderne“, Korpskontoret, Lundsg. 6, Kbh. Ø. Postgiro: 36302
„PIGESPEJDERNE“ kan ogsaa bestilles gennem Postvæsenet og koster Kr. 4,00 pr. Aar.

EKSPEDITION og TRYK: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense. Afleveret til Postvæsenet den 18. Februar 1948

34587

REGISTER TIL „PIGESPEJDERNE”

30. AARGANG * 1947

Boganmeldelser

Bache, Marie Louise: Glade Gæster paa Villa Uro...	10
Buchardt, Inger: Kit opdager Verden	10
Duurlo, Ellen: Viv	10
Frederiksen, Kirsten: Smaasløjd.....	63
Fredsbjerg, Leo: Den store Gavebog.....	10
Holbøl, Astrid: Amor paa Spil	10
Korsholm, Poul: Orientering	163
Lütken, Viva: Glem det aldrig	10
Wanting, Else: 6 Kammerater	10

Divisioner

Aarhus	43,	63
Hede	78	
København-Divisionerne	8	
Sct. Knud	80	

Forskelligt

Akelapatruljens Bedrifter.	36, 122, 131, 151
Fantasi	19
Fest i KB-Hallen	2-45
Folkedragter	53
(De) glade Smils Boplads	69
Havfruene	54
Hvad læser du, og hvilke Bøger samler du paa?	24
Hvad vi oplever	8, 63, 78
Kronprinsesse Ingrid's Tale i KB-Hallen	34
Jul paa en Landstation	156
Kære Spejdere... 3, 18, 36, 50, 66, 82, 98, 114, 130, 146	
(Den) lette Side	13, 41, 77, 121, 158
Lidt Snak med Patruljeførerne	83
Mindeindsamling for omkomne danske Sømand	12
1947-1948	12
Regner Lodbrog	86
Rejsesekretæren har Ordet ... 14, 28, 44, 60, 70, 93, 138	
(En) rigtig Julehistorie	160
(Det) Samfund, Du lever i	27, 142
Slægt skal følge Slægters Gang	147
Tinka	16, 32, 46, 64, 78, 141, 162

Grønt-Blaat	2, 34, 45, 56, 57
-------------------	-------------------

Hvad skal jeg være?

Beskæftigelsesterapeut	76
------------------------------	----

Børnehavelærerinde	11
Lærerinde — eller cand. mag.	111
Socialraadgiver	42
Sygeplejerske	31

Instruktivt Stof

Hjemstavnsmærket for København	72
Idéer til Gaver, som Kammeratskabstroppe kan udveksle	46
Ildbor	73
Julefid	148
Korttegning	90
Om at være Patruljefører	40
Patruljelejlre	39
Patruljeture	26
Primitiv Mad	74
Signalering	22
Wood-craft	52, 135

Internationalt

Alverdens Pigespejderes Dag	4
Amerika	5, 25, 117
Baden-Powell, Olave: Julehilsen	5
Czechiske Pigespejdere	6
(De) græske Pigespejdere	109
Holland	124
Horsens havde i Sommer Besøg af sin engelske Kammeratskabstrop	134
International Work-Camp i Finland	110
Internationale Kammeratskabstroppe	4
Julehilsen fra 4 nordiske Spejderchefer	152
Norge	125, 143
Postbox	7, 47, 59, 92, 120, 137, 150
Schweiz	141
Trille-Tegners Rejse	115, 136
Visapää, Sylvi: Kära spejderkamrater	21
Østrig	96

Korpset meddeler... 24, 43, 62, 78, 89, 110, 126, 137, 158
--

Maanedens Vers

Berntsen, Aage: Hver Morgen takker jeg for Livets Gave	114
Bjørnson, Bjørnstjerne: Naar blir det rigtig morgen?	2

Hein, Piet: Er du træt af Klodens Hverdagsliv	34
Holstein, Ludvig: Det er Lærernes Tid	50
Jacobsen, J. P.: I Rummet det vældige	130
Lunde, Hans P.: Fønø	66
Men hvad har vi gjort i Dag?	82
Nielsen, Mads: De glade i Landet	98
Rode, Helge: Der er ingenting i Verden	146
Stuckenberg, Viggo: Tusind Glæder rummer Livet... ..	18
<i>Noder</i>	56, 57
<i>Personalia</i>	
Kong Christian X	51, 68
Dronning Ingrid	67
Randrup-Thomsen, Fru	12
Strand, Inga	120
Weisberg, Bodil	63
<i>Spejderskolen</i>	98

<i>Sospejdere</i>	85
<i>Troppe</i>	
Aalborg	9
Absalon	63
Beder	143
Faaborg	8
Horsens	134
Kjellerup	9
Odense	125
Randers	9
Silkeborg	9
Slagelse	9
Thisted	9, 143
Svinninge	63

